

ਕੇਸ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ( ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿਚ) , ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ), ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਮਿਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਨਸੋਲੀ ਡੋਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫ਼ੌਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਲ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1966 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ 915) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ ਬੀ ਕਪੂਰ , ਐ ਸੀ ਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ— ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 76

9 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਦੀ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ( 1954 ਦਾ XLIV ) - S. 24 - ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ (1955) - ਨਿਯਮ 90 ਅਤੇ 92 - ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ *evac uee*

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੈਸਾ

(6) 1967 PLR 689।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ — ਨਿਲਾਮੀ— ਕੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਹੈ — ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਧਿਕਾਰੀ — ਕੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 90(15) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ( 1954 ਦੇ XLIV) ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 18 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਵਿਕਰੀ ਘਰ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਲਈ .

ਬੀ ਅਬੂ ਆਰ ਦੇ ਐਮ ਦੇ ਗਗਰਵਾਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਐੱਸ.ਏ.ਐੱਮ.ਓ.ਐੱਲ ., ਇੱਕ ਡਿਵਕੇਟ।

ਐਨ ਅਰੂਲਾ ਜੇ.- ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਨੌਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 344-ਬੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਘਰ ਇੱਕ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਹੈ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ, ਘਰ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ 2000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ 2,000. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 16 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਉੱਚ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਦੋਵੇਂ

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ A, ਮਿਤੀ nil (ਅੰਕਸ਼ਾ 'B') ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਕਾਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ।

ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼; ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ \* \* ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸ੍ਰੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ ਅਕਤੂਬਰ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

18, 1965 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ') ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੋਧ ਲਈ ਗਿਆ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 18 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 1 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਰਜਿਸਟਰ ਸਿੱਕਨੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 2,172 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 2,000 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਤੋਂ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਘੱਟ ਸੀ, ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ; ਮਿਤੀ 16 ਸਤੰਬਰ, 1964 (ਅਨੈਕਸਰ 'ਏ'), ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਨੈਕਸਰ 'ਬੀ') ਦੇ ਅਣਡਿੱਠੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। . ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ "ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਦੇ ਅਣਡਿੱਠੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਡਿੱਟ ਨੰਬਰ 3, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਪੀ 'ਈਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (30) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠਾ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਬੀ') ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਜੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। 28 ਅਪਰੈਲ 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1 ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (10) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

\*

ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (15) ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੇਖੇ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਦੇ

ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ 44) ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ (ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ) ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੁਝ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ/ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹਾਈਪਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (10) ਦੇ ਉਲਟ ਮਹਿਜ਼ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ; ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੰਭਵ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ।

ਪੈਡੋਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ; ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਅਧੀਨ; ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ii ਨੂੰ ਤਦ ਸ੍ਰੀ ਅਮੋਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮੋਲ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ.

ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਗਲੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਮੋਲ ਨੇ ਫਿਰ *ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਐਲ ਜੇ ਜੌਹਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਅਤੇ "ਜਦ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲਚਕਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ

Joginder Pal v. The State of Punjab, etc. (Narula, J.)

ਫਿਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, *ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ*, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ\* 18 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਈ') ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

(1) 1961 ਪੀ.ਐਕਸ.ਆਰ. 183.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ